

Waarom moeder niet mee wil naar Suriname

In *Decemberdagen* staat de band tussen een moeder en haar dochters onder druk, als geheimen boven tafel komen. Auteur Esther Duysker laat gemoedelijkheid en spanning elkaar knap afwisselen.

Foto Ben van Duin

Op de klanken van ‘Signed, sealed, delivered’ gooit moeder haar armen in de lucht. Haar dochters dansen lachend met haar mee en achter hen prijkt een kerstboom. Hoewel dit de eerste kerst zonder vader is – een overlijden waardoor moeder moet verhuizen – zie je in één oogopslag: dit gezin slaat zich er wel doorheen. Maar onder die vrolijkheid sluimert iets onheilspellends.

Afgelopen zomer ging *Decemberdagen*, geschreven door geschreven door Esther Duysker en geregiseerd door Jette Derlagen, in première op theaterfestival Oerol. Daar speelde het in een bos; nu ‘gewoon’ in de schouwburg. Het decor van Janne Sterke is onveranderd: een houten plateau met overal witte en groene kratten, die multifunctioneel worden ingezet. Ze bevatten de erfenis of kerstversiering, doen dienst als verhuisdoos of als stoeltje. De setting is strak en ingetogen, maar straalt toch een hoop huiselijkheid uit en geeft alle ruimte aan de dialogen.

Omdat dochter Henna (Manoushka Zeegelaar Breeveld) in Suriname woont, valt er genoeg bij te praten. Bovendien verschilt zij als dag en nacht van haar zus Philomena (Noah Blindenburg). Voor Henna is het onvoorstelbaar dat zij in het grijze Nederland blijft wonen. Ook haar moeder (Helen Kamperveen) zou ze het liefst meenemen naar hun geboorteland, om daar haar oude dag te slijten. Dat kan niet, herhaalt moeder nog maar eens.

Decembermoorden

Langzaam laat auteur Esther Duysker de waarheid als splinters uit het verleden, los gewrikt door meningsverschillen, in het rond spatten. Zo wordt in flashbacks duidelijk waarom moeder Suriname ooit verliet. Dat hangt samen met de politieke situatie ten tijde van de Decembermoorden, maar meer nog met een geheime liefde. Zonder dat ze het van elkaar weten, draagt Philomena nu een soortgelijk geheim met zich mee.

Ondanks de oplopende spanning ademt *Decemberdagen* een fijne sfeer, die de band tussen de moeder en haar dochters benadrukt. De tekst geeft een liefdevol beeld van dit gezin, terwijl de geheimen steeds sterker op hen drukken.